

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2018. uputio Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) – H. Solak protiv Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

(Predmet C-258/18)

(2018/C 276/20)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: H. Solak

Protivnik žalitelja: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Prethodna pitanja

1. Može li se turski državljanin, koji je sudjelovao na zakonitom tržištu rada u određenoj državi članici, koji je stekao državljanstvo te države članice, zadržavajući pritom tursko državljanstvo, i koji se nakon toga dobrovoljno odrekao državljanstva države članice domaćina a time i građanstva Unije, pozivati na članak 6. Odluke br. 3/80 ⁽¹⁾ kako bi izbjegao ispunjavanje uvjeta o prebivalištu određenog nacionalnim pravom socijalnog osiguranja, koji obvezuje građane Unije?
2. Treba li članak 6. stavak 1. Odluke br. 3/80, s obzirom na članak 59. Dodatnog protokola, tumačiti na način da mu se protivi zakonodavstvo države članice, kao što je članak 4.a TW-a ⁽²⁾, prema kojem se ukida već odobrena naknada, ako se korisnik preseli u Tursku, čak i u slučaju kada je taj korisnik svojevrijedno napustio područje države članice, nakon što se dobrovoljno odrekao državljanstva države članice, te nije utvrđeno da više ne sudjeluje na redovnom tržištu rada te države članice?

⁽¹⁾ Odluka br. 3/80 Vijeća za pridruživanje od 19. rujna 1980. o primjeni sustava socijalnog osiguranja država članica na turske radnike i članove njihovih obitelji (SL 1983., C 110, str. 60.).

⁽²⁾ Wet van 6 november 1986, houdende verlening van toelagen tot het relevante sociaal minimum aan uitkeringsgerechtigden op grond van de Werkloosheidswet, de Ziektewet, de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, de Wet op de arbeidsongeschiktheid-sverzekering en de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (toelagenwet) (Zakon od 6. studenoga 1986. o odobravanju dodataka do utvrđenog egzistencijskog minimuma osobama koje imaju pravo na davanja temeljem Zakona o nezaposlenima, Zakona o zdravstvenom osiguranju, Općeg zakona o nesposobnosti za rad, Zakona o osiguranju od nesposobnosti za rad i Zakona o osiguranju od nesposobnosti za rad pripadnika oružanih snaga (Zakon o dodacima)).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. travnja 2018. uputio Rechtbank Den Haag (Nizozemska) – Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers protiv Tom Kabinet Internet BV, Tom Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV

(Predmet C-263/18)

(2018/C 276/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers

Tuženici: Tom Kabinet Internet BV, Tom Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavak 1. Direktive o autorskom pravu ⁽¹⁾ tumačiti na način da „bilo koji[m] oblik[om] distribucije javnosti izvornika ili primjeraka njihovih djela prodajom ili na koji drugi način” u smislu te odredbe treba smatrati i vremenski neograničeno stavljanje na raspolaganje e-knjiga (odnosno digitalnih umnoženih primjeraka knjiga koje su zaštićene autorskim pravom) koje se provodi *online* preuzimanjem za cijenu kojom nositelj autorskog prava dobija naknadu koja odgovara ekonomskoj vrijednosti djela koje mu pripada?
2. U slučaju potvrđnog odgovora na prvo pitanje: je li pravo distribucije u pogledu izvornika ili primjeraka djela u smislu članka 4. stavka 2. Direktive o autorskom pravu iscrpljeno u Uniji ako je prvu prodaju ili neki drugi prijenos – čime treba smatrati vremenski neograničeno stavljanje na raspolaganje e-knjiga (odnosno digitalnih umnoženih primjeraka knjiga koje su zaštićene autorskim pravom) koje se provodi *online* preuzimanjem za cijenu kojom nositelj autorskog prava dobiva naknadu koja odgovara ekonomskoj vrijednosti djela koje mu pripada – u Uniji izvršio nositelj prava ili je izvršena uz njegov pristanak?
3. Treba li članak 2. Direktive o autorskom pravu tumačiti na način da prijenos među kasnijim stjecateljima zakonito stečenog primjerka, za koji je iscrpljeno pravo distribucije, sadržava dozvolu tamo navedenih radnji reproduciranja, ako su radnje reproduciranja nužne za ovlašteno korištenje primjerka i, ako je to slučaj, pod kojim uvjetima?
4. Treba li članak 5. Direktive o autorskom pravu tumačiti na način da nositelj autorskog prava više ne može prigovoriti radnjama reproduciranja koje su nužne za prijenos među kasnijim stjecateljima u pogledu zakonito stečenog primjerka za koji je iscrpljeno pravo distribucije i, ako je to slučaj, pod kojim uvjetima?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL 2001., L 167, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2018. uputio Verfassungsgerichtshof (Belgija) – P. M., N. G. d. M., P. V. d. S. protiv Ministerraad

(Predmet C-264/18)

(2018/C 276/22)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Verfassungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: P. M., N. G. d. M., P. V. d. S.

Tuženik: Ministerraad